

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πέριπτον ἀριθμούμεν χρόνον
τήν κλεινήν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κ' ἑννακῶσα δέκα
κ' ἑλα τὰ σαθρὰ πελέκα.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο—δκτ ὠ φράγκα εἰναι μὲ γο.
Γιὰ τὰ ἔξνα ὁμοια μέρη—δέκα φράγκα καί' σ' ὀ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς ἐθμοῦσου τσελεπή
ὅτι κολουεμε σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνάλληψι
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κ' ὅμοιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ κληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἀπριλίου δεκάτη κ' ἑβδόμη,
καὶ πρὸς δλοιοι δι' ἑλα σὺγγνώμη.

Χίλια σὺν ἑκατὸν δεκακσίτω,
Πάσχα, βαμμεν' ἀγά, γλέντι, σφακτό.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, πάσχη ἄλλης ὑπερίτερος.

Φιλότιμος γὰρ ὁ Ρωμηὸς αὐτῶν τῶν καθεστῶτων
δέχεται καὶ τὸν ἰσχυρὸν καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον.

Φ.—Χριστὸς ἀνέστη, Περικλῆ, κ' ἑλα νὰ σὲ φιλήσω...
Χριστὸς ἀνέστη, Περικλῆ, κ' ἑλα νὰ σοῦ μιλῶσω.
Π.—Τι θὰ μοῦ πῆς;
Φ.—Τι νὰ σοῦ πῶ;...δὲν ἔξρω παρὰ μόνον
πὸς ἔχομεν Ἀνάστασι μετὰ οἰσρῶν ἀγῶνων.

Ἐλεῆμιον πατριώτης
ρῶσας πολιτικωτάτης
ἀναπαύει τὸν τῆς πρώτης
ὡς καὶ τὸν τῆς ἐνδεκάτης.

Λεῖτε λοιπὸν τῶσιωμεν
νέα μεγαλυνάρια,
καὶ δις καὶ τρίς ὀμνήσωμεν
τὰ χροῖμα τὰ μακαρία.

Καὶ ταχεῖς καὶ νωθροτάτους
δλοιοι ἴσα τοὺς θωπεύει,
ἔλειε καὶ τοὺς ἰσχυροῦς,
καὶ τοὺς πρώτους θεραπεύει.

Ἐἴς νηστεῖον ἔκαμε παιδὶ λαιπαδηφῆρα,
ἑκείνος τὸ δηγῆριον ἀπολαύειτο τώρα.
Ἐἴς εἰργασίῃ οὐσαρῶς
εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης,
ἑκείνος ἔντως φλογερὸς
καὶ μέγας πατριώτης.

Δίδοι καὶ σ' ἐκίεινον πλοστον,
καὶ χαρῆεται σὲ τοῦτον.
Δέχει ἔργα καθενός,
συγχωρεῖ καὶ τὴν ρεμοῖλα,
κλίνει γόνυ ταπεινὸς
σὲ καθένα ψατσοῦλα.

Κ' ἔκλεινον, ὅστις ἔβησας γοργὸς μετὰ τὴν τρίτην,
ἀμῶσως φιλοπάτριδα κρηφῶσιν πολίτην.
Ἐἴς νωθρὸς ὑστέρησας' σ' τὴν ἑκτην, Περικλέτω,
μηδᾶν ἀμφιβαλλῆτω.

Μὰ καὶ γνῶμην καθερῖαν
δέχεται μὲ προθυμίαν,
καὶ τὰς πράξεις μας σιμῆ,
τὰς προθέσεις ἐκπαινεῖ,
καὶ οὐτίφρας στεφανοῖ,
ποῦ τὸν τρῶν μὲ τὰ λιμᾶ.

Ἐορτασάτω μεθ' ἡμῶν
εἰς Ἀναστάσεως ἡμερῶν
κ' ἑκείνος, ὅστις ἀπαθὺς προσήλθε τὴν ἐνάτην,
κ' ἔτσιε εἰς μόνην ἔβησας σχεδὸν τὴν ἐνδεκάτην.

Οὐκοῦν καθίσωμεν κοινῶς
εἰς τράπεζαν χαρᾶς...
ἔλθετω κ' ὁ ξερακιανός,
ἀλλὰ κ' ὁ κουλάρης.

Σεις ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν ἐσθρὴν τήρησατε
καὶ πάντες εὐθυμήσατε.

Ἄς ἀπολαύσουν τὸν μισθὸν καὶ δευτέρου καὶ πρώτου,
καὶ σεις νηστεύσατε καὶ μὴ
ἐναγοσθήσατε φάρμακα
καὶ νέα φαγοπότι.

Ἡ Τρέψα' ε γέματε
γὰρ κάθε βερίμη...
τρωθήσατε πάντες
οἱ τόσους καιμῶδες
καὶ τόσους λιμοὺς
φαιδρῶς ὑποστάνατες.

Ὁ μόσχος παλὸς
τῆς νέας Βουλῆς,
καὶ μὴ τις ἡμῶν
θρηνησιώ λιμῶν.

Ἄς συμμεθεῖον σήμερον τοῦ γεύματος αὐτοῦ
καὶ πένητες ἀκτῆμονες καὶ τόσοι φαρτυτοῦ,
κ' ἐπὶ τῶν ποδηλάτων των καὶ τῶν αὐτοκινήτων
ἄς συγχορεύσουν πλοῖσιν μετὰ πεζῶν πνήτων.

Μηδεὶς θρηνησιώ συμφορῶν
εἰς ἀναστάσεως χαρᾶν.

Οἱ πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλοῦτου τῆς χρησιμότητος,
τοῦ θησαυροῦ τῶν λήθρων,
οἱ πάντες ἀπολαύσατε χρυσοῦς ἀερασιότητος
μεγάλων χαρακτῆρων.

Μηδεὶς θρηνησιώ σήμερον πανταίς ἐπις πρώταις,
καὶ γὰρ ἐγγὺς τὸ δέκναιον παρὰς ζωῆ καὶ κότα.
Μηδεὶς περὶ πτωχόσεως
καὶ νῦν ἄς ἐμιλήθῃ,
ἐγγὺς γὰρ ἡ Βουλὴ
τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Οὐδ' ὀδυρσίθω πταίσματα κανένας παρασίμνα
μὲ τόσα θέματα ἄρρητα, κοινὰ μαγειρεῖμνα,
συγγνώμης γὰρ ἀμαρτιῶν κ' ἀφέσεως τελείας
ἀντίτειλεν ἡμέρα,
πασῶν φωτεινοτέρη,

διὰ τοῦ Διαγγήματος αὐτοῦ τῆς Βασιλείας,
τοῦ τῆν Ἐθνοσυνέλευσιν πρὸς πάντας ἐξαγγέλλοντος
καὶ ροδοδάκτυλον αὐγὴν ροδοδάκτυλου μέλλοντος.

Μηδεὶς προεσίθω θάνατον, καὶ γὰρ καὶ ἠλευθέρωσε
τοῦ κόμματος ὁ θάνατος, ὅπου νεκρὸν ἐκέρωσε.
Σύνδεσμος ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ προσορῶν τρυφάθην
εἰς τὸ πανύμνητον Γαῦθ
μὲ ἔπος καὶ μυστῆς κλαδί,
καθὲνα κόμμα τῆς Βουλῆς ἀπέστειλε ὅτ' Ἄθην.

Ἐπικράνη τὰ κόμματα τῆς σωτηρίας δράσεως
κ' ἐκείνης τῆς Βουλῆς
γενοῦσάμνα χολῆς
μιάς Ἐπαναστάσεως.

Κ' ἐνὶ γυναικίον ἀμοσῶν
γὰρ τὴν φιλοκαρία
τοὺς ἐκοφε τὸ κέρ.

Πλὴν Ἠσάκας προλαβὼν
οἱ καθεμὰ πατρία
τοῦτοῦς λόγους ἔφη.

Ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἐπιμύθη,
ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἐσταμύθη,
ἐπικράνη, καὶ γὰρ κάθε στρογγυλῆ
ἀνελεύσεως τῆν ἔπικος μοῦγγα.

Ἐπικράνη, καὶ γὰρ προσκλήθη
γὰρ ν' ἀλλὰ ἐν κεφάλι καθ' ἕλα,
ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἠπειλήθη,
καὶ λαὸς τῆς ἐπὶ νάξασόλα.

Ἐπικράνη, καὶ γὰρ τόσαι σπειραὶ
τὰ λουρὰ τῆς βαστοῦν ἄρον ἄρον,
ἐπικράνη, καὶ γὰρ ἐν ἐπιθρε
μεταλλεῖα μεγάλα Χαλάρων.

Ποῦ σου τὸ κέντρον, ὦ Βουλῆ,
τὸ νίκος καὶ τὸ νέξ;

Π. —
Τάδε προφήτης, Φασουλή,
μετὰ Χριστὸν φωνάει:

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα καὶ δαιμόνες πεπτόκασι
καὶ πρὸς ἀλλήλους ὄστασιν οἱ προχόντες δεδύκασι.

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα,
καὶ νόμος πολιτεύεται,
καὶ περισεύουν βρώματα,
καὶ θρῆσι δωσιτεύεται.

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα τῶν ἀληθῶν σωτηρῶν
ἡμῶν τῶν ἀναπήρων.

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα,
καὶ θησομαία πτωμαία
τῆς μακαρίτου Βουλῆς
ἐνεφανίσθησαν καλλίστε,
ἀγγέλλοντα μετὰ μικρῶν
ἀνάστασιν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα καὶ πάλιν κοκορεύονται,
κ' ἀνέμκτοι συνδυασμοὶ μεγάλοι μαγειρεῖονται,
κ' ὄστας γενναίας φιληγγας τῶν φαρτῶν ἀνήκων
θ' ἀξίωθ μετ' οὐ πολὺ στερῶν καλλινίκων.

Ἄλλ' ὄστας ἀνεξέστους κηρύσσεται κομμάτων
κρατῶν σημαίαν ἰδεῖν ὄσταν κ' ὄσμάτων,
ἐκεῖνος μὲναι μόνος,
ἀπῆξ τοῦ Νυμφῶνος,
κ' ἀέρος πληρωθήσεται τὸ σῶμα του καὶ πνεύματος,
ἀλλὰ πῶτε καὶ γεύματος.

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα, προφήται δὲ καὶ νόμοι
ὄ' ἐκείνα ξανακοίμονται,
καὶ Συναχίαι βροίονται,
κ' ἀκούονται συνδυασμῶν ἀνεξαρτήτων βροίτοι.

Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα καὶ νῦν καὶ ὄταν αἰῶνα,
καὶ ξανατρῶνε Κόντηες καὶ τὴν Κορῶνα.
Ἄνεστοσαν τὰ κόμματα τῆς σωτηρίας δράσεως
καὶ φάλλοντ' ἐπὶ νίκαια μεγάλης ἀναστάσεως.

Κ' ἔμας ὄταν ἐπὶ νίκαιον ἀνταπανθῶντες ὄμνον
ἀναστασίμων ἡμερῶν,
μετὰ λείπων προμῶν
βουχόμεθα καὶ σῶμνον.

Εμπρός στον Βασιλιά Βαστώντας Πασχαλιά.

Ἀνέστησαν τὰ κόμματα, κι' ἔλαλα φέλλου χεῖλη
τὸ κράτος κάθε τοῖλιγκα καὶ κάθε καπετάνου,
κι' ἀμέσως Ἰακρόνθησαν οἱ τῶν κομμάτων φίλα
μαθόντες καὶ τὴν Ἰαράν ἐκείνην τοῦ Σουλτάνου.

Ἀνέστησαν τὰ κόμματα μὲ δύναμιν νέστητος,
καὶ φέγγεται παντοῦ φωνὴ
πὺς ὁ Σουλτάνος ἀσθενεῖ
ἐκ νηπιόδους Ἰαράς, κι' ἔμεις ἐξ Ἰαρότητας.

Ἀνάστασις κομμμάτων καὶ θαύματα θαυμάτων.

Φ.— Ἀνέστησαν τὰ κόμματα
κι' ἀρχίζουν τὰ καμώματα,
κι' ὁ Κόντας λέει σ' ἑλούς καὶ σ' ὄν ρεκουμπλικάνο:
τραβάτε με κι' ἄς κλαίω, κι' ἂν κλαίω τί σὰς κάνω.

Ἀνέστησαν τὰ κόμματα, γλώσσαί πολλῶν συγχύζονται,
καταπετάσματα ναθὴν εἰς δύο διασχίζονται,
καὶ πᾶσαν κατακάλυψε τὴν Ρωμηροσύνην σκότος
κι' ἔλην τὴν συνενκλίσεις οἰομοῦ βοῆ καὶ κράτος.

Ἀνέστησαν τὰ κόμματα μὲ τόνους ἐγκομίζω,
ἄγγελος ἀπεκόλλισε τὸν λίθον τοῦ μνημείου,
κι' ἔβόσας πρὸς τὸν λαόν, ποῦ σφαλισμένο τόδε:
ἀνίστη κάθε τοῖλιγκα, οὐκ ἔστ' ἕλεον ὄδε.

Ἀνέστησαν τὰ κόμματα, καὶ πάντες οἱ φρουροὶ
τῆ φέβης συναρχίσθησαν κι' ἔγιναν οὐδὲν φλουρί,

καὶ πᾶς ὁ τὴν ἀνάστασιν νομίζων μόνον φέμμα
κλίνας μικρὸν τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἀνέστησαν μετὰ σιγὴν καὶ μετὰ νάρκην Βόα,
ἐν τούτῳ δὲ τῆ μεταξὺ
ταῖς μυροφόροις γυναῖκι
παρὰ τὸ μνημα παραστάς εἰς ἄγγελος ἔβδα:
τὰ μῦρα μᾶλλον τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει προοδεῖ τέταρα,
ἀλλὰ τὰ κόμματα φοβράς ἰδαίχθησαν ἀνώτερα.

Ἀνέστησαν τὰ κόμματα μετὰ μακροῦς ἀγῶνας,
τούτων τὸ κράτος πάντοτε καὶ νῦν καὶ σ' τοὺς αἰῶνας.
Καὶ κάθε δόσπιστος Θωμάς,
ποῦ θὰν πιστεῖται οὐδὲν κι' ἔμεις
ἀνάστασιν μακάρων,
αὐτὸς καθ' ἑλὸν τὸν καιρὸν
θὰ φέρῃ πάντα τὸν σταυρὸν
σ' τοὺς ὄμους ἄρον ἄρον.

Μὲ κλώνους στέφωμεν ἑλθᾶς,
ἀλλὰ καὶ μ' ἀνθή πασχαλιάς
συμπολιτῶν προτάφους.

Καὶ κόμματα ἀνιμνήσωμεν,
καὶ τόσους λημονήσωμεν
κατὰ Βουλῶν κολάφους.

Ἄς ἔξασθοῦν πολλοὶ
Συνέσωμον ἀπειλαί,
βαυδῶν ρητόρων βόγγοι,
καὶ τῆς χαλῆς οἱ σπύγγα,
ποῦ πῦτσιαν μ' αὐτοῦς
οὐτήρας λατρευτοῦ.